

WIE ZIJN DE GRIEKEN

Het helpt als iemand besluit de King James Bijbel (of de Statenvertaling) te geloven zonder dat er wijzigingen of correcties in zijn aangebracht. Geloof de woorden zoals ze er staan, zoals geschreven, aan het "gehoor" waaraan ze werden geschreven, op het moment dat het werd geschreven

"2 Kor. 4:2: Maar wij hebben verworpen de bedekselen der schande, niet wandelende in arglistigheid, noch het Woord Gods vervalsende, maar door openbaring der waarheid onszelven aangenaam makende bij alle gewetens der mensen, in de tegenwoordigheid Gods

"2 Tim. 2:15: Benaarstig u, om uzelf Gode beproefd voor te stellen, een arbeider, die niet beschaamd wordt, die het Woord der waarheid recht snijdt.

Geloof de Bijbel meer dan wat u van de mensen hoort!

"1 Kor. 4:6: En deze dingen, broeders, heb ik op mijzelf en Apollos bij gelijkenis toegepast, om uwentwil; opdat gij aan ons zoudt leren, niet te gevoelen boven hetgeen geschreven is, dat gij niet, de een om eens anders wil, opgeblazen wordt tegen den ander.

De bekeerde Joden in de "Handelingen 15" bijeenkomst van de kerk van God in Jeruzalem, noemden enkele gebeurtenissen waarbij Heidenen betrokken waren en het bezoek van Petrus aan één van hen, Cornelius. Misverstanden over die bijeenkomst en over het verslag ervan komen vaak voor. Die misverstanden leiden mensen tot verkeerde conclusies over wanneer welk evangelie werd gepredikt door welke apostel tot welke groepen mensen.

Een manier om de misverstanden uit de wereld te helpen, is door te bestuderen wat de King James Bijbel/Statenvertaling bedoelt met het woord "Griek". U kunt op verschillende plaatsen over Grieken lezen die helpen om de betekenis van het woord "Griek" te definiëren.

1 Korinthiërs 1:22-24, Markus 7:24-30, vergeleken met Mattheüs 15:21-28, ook Handelingen 13: 16, 26, 46, Genesis 12:1-3 en Handelingen 14:1-4.

Als u de verschillende evangeliën in de Bijbel en het onderscheid, dat ze van elkaar scheidt, nog steeds niet ziet, ben ik (de auteur van dit artikel) niet van plan daar in deze studie op in te gaan.

Van de vertaler, website: www.bedelingdergenade.nl onder "artikelen": **"Welk evangelie werd wanneer gepredikt"**.

Als u nog steeds probeert een patroon te volgen dat u denkt te zien bij Cornelius, dan ben ik niet van plan daar in deze studie op in te gaan.

Van de vertaler: www.bedelingdergenade.nl onder artikelen: **"Cornelius is niet het voorbeeld"**.

We proberen duidelijk te maken wie de bevolkingsgroepen zijn in de Handelingen 15-bijeenkomst, om zo misverstanden uit de wereld te helpen over "wie welke leerstellingen onderwijst" in de uitspraken in Handelingen 15.

“Hand. 15:11: Maar wij geloven, door de genade van den Heere Jezus Christus, zalig te worden, op zulke wijze als ook zij.

Verkeerd begrepen! We zullen dit bestuderen.

Grieken worden door Joden aangeduid als deel uitmakend van een andere bevolkingsgroep dan Joden. Grieken zijn geen Joden, dan zijn ze Heidenen. Maar Grieken zijn een specifieke toestand van Heidenen. Alle Grieken zijn Heidenen, maar NIET alle Heidenen zijn Grieken. In Romeinen 10:12 zien we dat in de tijd dat de brief aan de Romeinen werd geschreven, in Handelingen 20, God leerstellig de Grieken op één hoop gooit met de Joden.

“Rom. 10:12: Want er is geen onderscheid, noch van Jood noch van Griek; want eenzelfde is Heere van allen, rijk zijnde over allen, die Hem aanroepen.

Israëlieten waren de mensen die moesten geloven in de NAAM van de Heer, de profetische identiteit van Christus. Tegenwoordig is het evangelie uwer redding om u aan Christus toe te vertrouwen op basis van het feit dat Christus voor uw zonden is gestorven. Als we lezen over mensen die de Heer aanroepen, vergeet dan niet dat in verband te brengen met Romeinen 10:14-15:

14 Hoe zullen zij dan Hem aanroepen, in Welken zij niet geloofd hebben? En hoe zullen zij in Hem geloven, van Welken zij niet gehoord hebben? En hoe zullen zij horen, zonder die hun predikt?

15a En hoe zullen zij prediken, indien zij niet gezonden worden?”.

Dat is één reden waarom we de nadruk leggen op Christus ""ZENDINGEN" van Paulus.

15b Gelijk geschreven is: Hoe liefelijk zijn de voeten dergenen, die vrede verkondigen, dergenen, die het goede verkondigen!

“Rom. 5:1: Wij dan, gerechtvaardigd zijnde uit het geloof, hebben vrede bij God,.....”.

Aan wie was Paulus GEZONDEN, met het evangelie van Christus, tegen de tijd van Romeinen 10:12-15? Paulus werd pas enige tijd na zijn visioen in de tempel in Jeruzalem naar alle mensen gestuurd. Na Paulus zijn tempelvisioen in Jeruzalem werd er later over gerapporteerd in Handelingen 22:17-21. Het had echter eerder plaatsgevonden dan Handelingen 22:17, hoogstwaarschijnlijk tijdens Paulus zijn korte bezoek aan Jeruzalem in Handelingen 18:22. Kijk naar wat Christus Paulus vertelde in dat visioen van de tempel in Jeruzalem:

“Hand. 22:18: En dat ik Hem zag, en Hij tot mij zeide: Spoed u, en ga in der haast uit Jeruzalem; want zij zullen uw getuigenis van Mij niet aannemen.

“Hand. 22:21: En Hij zeide tot mij: Ga heen; want Ik zal u ver tot de heidenen afzenden

Aan het einde van Paulus zijn leven beschrijft hij op wie die latere zending van toepassing was, naar wie hij daarna werd gestuurd.

“2 Tim. 4:17: Maar de Heere heeft mij bijgestaan, en heeft mij bekrachtigd; opdat men door mij ten volle zou verzekerd zijn van de prediking, en alle heidenen dezelve zouden horen. En ik ben uit den muil des leeuws verlost.

(Handelingen 26:16-17, Psalm 22:13-21, Jeremia 4:7; 50:17,44, Daniël 6:27, 1 Petrus 5:8)

Maar VÓÓR dat visioen in de tempel in Jeruzalem en Christus 'belofte om Paulus later naar alle mensen te sturen, had Paulus gehandeld op basis van Christus' eerdere zending van hem, waaraan Paulus NIET

ongehoorzaam was. Christus 'eerdere zending van Paulus is te vinden in Handelingen 13, verzen 2 en 4, en wordt beschreven in 1 Korintiërs 9: 16-18 en Handelingen 9:15, 26: 16-18. Dus na Christus 'vroeg ZENDING van Paulus, en vóór Christus' latere ZENDING van Paulus, werd Paulus GEZONDEN NAAR "de kinderen van Israël" (Handelingen 9:15), en naar "het volk, en ... de heidenen".

En:

Aan die Griekse heidenen IN EEN POSITIE om hen (Israël) tot jaloezie uit te lokken (Romeinen 11:11), MAAR NOG NIET VOOR ALLE MENSEN. Laten we naar de verzen kijken:

“Hand. 9:15: Maar de Heere zeide tot hem: Ga heen; want deze is Mij een uitverkoren vat, om Mijn Naam te dragen voor de heidenen, en de koningen, en de kinderen Israels.

“Hand. 26:16-17: Maar richt u op, en sta op uw voeten; want hiertoe ben Ik u verschenen, om u te stellen tot een dienaar en getuige der dingen, beide die gij gezien hebt en in welke Ik u nog zal verschijnen;

17 Verlossende u van dit volk, en van de heidenen, tot dewelke Ik u nu zende;

“Hand. 14:19-20: 19 Maar daarover kwamen Joden van Antiochie en Ikonium, en overreedden de scharen, en stenigden Paulus, en sleepten hem buiten de stad, menende, dat hij dood was.

20 Doch als hem de discipelen omringd hadden, stond hij op, en kwam in de stad; en des anderen daags ging hij met Barnabas uit naar Derbe.

“Rom. 11:11: Zo zeg ik dan: Hebben zij gestruikeld, opdat zij vallen zouden? Dat zij verre; maar door hun val is de zaligheid den heidenen geworden, om hen tot jaloersheid te verwekken.

Die Godvrezende, Israël-zegenende heidenen, vaak "GRIEKEN" genoemd, worden ook geprofeteerd in Deuteronomium 32:21, en in Jesaja 65: 1, en in Romeinen 10: 19-20.

“Deut.32:21: Zij hebben Mij tot ijver verwekt door hetgeen geen God is; zij hebben Mij tot toorn verwekt door hun ijdelheden; Ik dan zal hen tot ijver verwekken door diegenen, die geen volk zijn (Grieken); door een dwaas volk (De kleine kudde uit het Israël van God) zal Ik hen tot toorn verwekken.

“Jes. 65:1: Ik ben gevonden van hen, die naar Mij niet vraagden; Ik ben gevonden van degenen, die Mij niet zochten; tot het volk, dat naar Mijn Naam niet genoemd was, heb Ik gezegd: Ziet, hier ben Ik, ziet, hier ben Ik. (De kleine kudde uit het Israël van God).

“Rom. 10:19-20: 19 Maar ik zeg: Heeft Israël het niet verstaan? Mozes zegt eerst: Ik zal ulieden tot jaloersheid verwekken door degenen, die geen volk zijn (Grieken); door een onverstandig volk zal ik u tot toorn verwekken (De kleine kudde uit het Israël van God).

*20 En Jesaja verstout zich, en zegt: Ik ben gevonden van degenen, die Mij niet zochten; Ik ben openbaar geworden dengenen, die naar Mij niet vraagden. **

** (de onbesnedenen – God vrezende Grieken die Israël zegenden)*

Dus, TIJDENS DIE TUSSENTIJDSE PERIODE, GENAAMD DE BEDELING VAN HET EVANGELIE, hadden de Joden en de Grieken een speciale bekwaamheid en gelegenheid om het overblijfsel te redden in het lichaam van Christus, namelijk het overblijfsel volgens de uitverkiezing van genade. In die tijd, in Gods opeenvolging van gebeurtenissen, hadden die GRIEKEN een ZEER BELANGRIJKE PROFETISCHE DIENST in Gods plan voor Israël.

Het helpt hier als we kijken naar wat Jezus zei over een Griek in Zijn aardse bediening. Kijk in Markus 7:24-30 en vergelijk het met dezelfde gebeurtenis in Mattheüs 15:21-28.

“Mark.7:24-30: 24 En van daar opstaande, ging Hij weg naar de landpalen van Tyrus en Sidon; en in een huis gegaan zijnde, wilde Hij niet, dat het iemand wist, en Hij kon nochtans niet verborgen zijn.

25 Want een vrouw, welker dochtertje een onreinen geest had, van Hem gehoord hebbende, kwam en viel neder aan Zijn voeten.

26 Deze nu was een Griekse vrouw, van geboorte uit Syro-fenicie; en zij bad Hem, dat Hij den duivel uitwierp uit haar dochter.

27 Maar Jezus zeide tot haar: Laat eerst de kinderen verzadigd worden; want het is niet betamelijk dat men het brood der kinderen neme, en den hondkens voor werpe.

28 Maar zij antwoordde en zeide tot Hem: Ja, Heere, doch ook de hondkens eten onder de tafel van de kruimkens der kinderen.

29 En Hij zeide tot haar: Om dezes woords wil ga heen, de duivel is uit uw dochter uitgevaren.

30 En als zij in haar huis kwam, vond zij, dat de duivel uitgevaren was, en de dochter liggende op het bed.

In Markus 7:26, geïnspireerd door God, bedacht Markus de term een "GRIEK", voor de vrouw. Ze wordt verder omschreven als:

"een SYROFENISCHE van nationaliteit"

In Mattheüs 15:22 wordt ze verder beschreven als:

"een Kananese vrouw".

Dus die vrouw die tot Jezus kwam, was GEEN Griek van nationaliteit. Ze was "EEN SYROFENISCHE VAN NATIONALITEIT". Ze woonde in KANAËN, en toch noemde Jezus haar "EEN GRIEK". Laten we eens kijken waarom Jezus die bepaalde Heiden "een Griek" noemde.

In het Mattheüs 15-verslag van deze gebeurtenis zien we in vers 26 dat Jezus tegen de vrouw zei (die "een Griek was"):

“Matth.15:26:Het is niet betamelijk het brood der kinderen te nemen, en den hondkens voor te werpen.

De "kinderen" zijn de kinderen van Israël. Het "brood der kinderen" is het evangelie van het koninkrijk dat uit de hemel naar Israël komt. De vrouw antwoordde in geloof door in vers 27 te zeggen:

“Matth. 15:27: En zij zeide: Ja, Heere! doch de hondkens eten ook van de brokjes die er vallen van de tafel van hun heren.

Ze plaatste zichzelf in de positie van een "hond" onder de tafel van Israël, etende:

“van de brokjes die er vallen van de tafel van hun heren”.

Dat is wonderbaarlijk! De Farizeeën BEGREPEN NIET wat Jezus aan het doen was, of waarom Hij kwam. Maar die vrouw, "EEN GRIEK", kende het uit de Schriften, en ZE GELOOFDE HET. Zij bracht de belofte, over Heidenen in Gods verbond met Abraham, in praktijk.

EINDE VAN "Wie waren Grieken", DEEL 1. . . BEGIN VAN "Wie waren Grieken", DEEL 2.

Laten we dat verbond lezen dat God met Abram heeft gemaakt:

"Gen. 12:1-3: 1 De Heere nu had tot Abram gezegd: Ga gij uit uw land, en uit uw maagschap, en uit uws vaders huis, naar het land, dat Ik u wijzen zal.

2 En Ik zal u tot een groot volk maken, en u zegenen, en uw naam groot maken; en wees een zegen!

3 En Ik zal zegenen, die u zegenen, en vervloeken, die u vloekt; en in u zullen alle geslachten des aardrijks gezegend worden.

Die vrouw, "EEN GRIEK", zegende Israël, zij vreesde de God van Abraham, en zij ontving de zegen van God van de Here Jezus Christus.

"Matth.15:28: Toen antwoordde Jezus, en zeide tot haar: O vrouw! groot is uw geloof; u geschiede, gelijk gij wilt. En haar dochter werd gezond van diezelfde ure.

Jezus zei tegen haar:

"O VROUW, GROOT IS UW GELOOF".

Dat "GELOOF" is precies datgene waaraan het ISRAËL ONTBREEKT, wat ervoor zorgde dat ze de Koning en Zijn koninkrijk niet ontvingen. Die Griek ONTVING DE ZEGEN VAN God, voor het zegenen van Israël door haar. En Christus gebruikte dat GELOOF als een gelegenheid om Israël te laten zien wat ze nodig hadden.

Jezus handelde slechts met TWEE Heidenen in Zijn aardse bediening. ÉÉN was deze Syro-Fenicische onderdaan die de Bijbel "EEN GRIEK" noemde. We hoeven niet te proberen te definiëren wat de Bijbel bedoelt met een "GRIEK". De Bijbel definieert het in:

"Markus 7:26: Deze nu was een Griekse vrouw, van geboorte uit Syro-fenicie; en zij bad Hem, dat Hij den duivel uitwierp uit haar dochter.

DE ANDERE was een 'hoofdman over honderd' in Lukas 7:1-10, die aan dezelfde kwalificatie voldeed, van wie Jezus hetzelfde gebrek aan geloof in Israël uitdrukte toen Hij zei:

"Lukas 7:9: Ik zeg ulieden: Ik heb zo groot een geloof zelfs in Israël niet gevonden.

Israël moest het geloof hebben, NIET de Heidenen, maar deze twee GRIEKEN hadden een voorbeeldig geloof. Zie je het verschil? Paulus herhaalde dat in Romeinen 9:30 tot en met Romeinen 10:8. We kunnen DIE PASSAGE in Romeinen niet OVERSLAAN, wat cruciaal is om de val van Israël te begrijpen en de redding die naar de Heidenen begint te gaan.

"Rom. 9:30-33: 30 Wat zullen wij dan zeggen? Dat de heidenen, die de rechtvaardigheid niet zochten, de rechtvaardigheid verkregen hebben, doch de rechtvaardigheid, die uit het geloof is.

31 Maar Israel, die de wet der rechtvaardigheid zocht, is tot de wet der rechtvaardigheid niet gekomen.

32 Waarom? Omdat zij die zochten niet uit het geloof, maar als uit de werken der wet, want zij hebben zich gestoten aan den steen des aanstoots;

33 Gelijk geschreven is: Ziet, Ik leg in Sion een steen des aanstoots, en een rots der ergernis; en een iegelijk, die in Hem gelooft, zal niet beschaamd worden.

"Rom. 10:1-8: 1 Broeders, de toegenegenheid mijns harten, en het gebed, dat ik tot God voor Israel doe, is tot hun zaligheid.

2 Want ik geef hun getuigenis, dat zij een ijver tot God hebben, maar niet met verstand.

3 Want alzo zij de rechtvaardigheid Gods niet kennen, en hun eigen gerechtigheid zoeken op te richten, zo zijn zij der rechtvaardigheid Gods niet onderworpen.

4 Want het einde der wet is Christus, tot rechtvaardigheid een iegelijk, die gelooft.

5 Want Mozes beschrijft de rechtvaardigheid, die uit de wet is, zeggende: De mens, die deze dingen doet, zal door dezelve leven.

6 Maar de rechtvaardigheid, die uit het geloof is, spreekt aldus: Zeg niet in uw hart: Wie zal in den hemel opklimmen? Hetzelve is Christus van boven afbrengen.

7 Of, wie zal in den afgrond nederdalen? Hetzelve is Christus uit de doden opbrengen.

8 Maar wat zegt zij? Nabij u is het Woord, in uw mond en in uw hart. Dit is het Woord des geloofs, hetwelk wij prediken.

Laten we, als een korte herinnering, nog eens bekijken waar Paulus op aandrong om in te geloven, waar Israël ook geloof in moest hebben, MAAR HET NIET DEED. Wat is dat:

“het Woord des geloofs, hetwelk wij prediken.....”?

“Rom. 1:1-4: 1 Paulus, een dienstknecht van Jezus Christus, een geroepen apostel, afgezonderd tot het Evangelie van God,

2 (Hetwelk Hij te voren beloofd had door Zijn profeten, in de heilige Schriften).

3 Van Zijn Zoon, Die geworden is uit het zaad van David, naar het vlees;

4 Die krachtelijk bewezen is te zijn de Zoon van God, naar den Geest der heiligmaking, uit de opstanding der doden) namelijk Jezus Christus, onzen Heere:

Laten we in de Schriften zoeken naar enkele voorbeelden van "GRIEKEN". Handelingen 13:16 en 13:26 laten ons zien dat Godvrezende, Israël zegenende Heidenen worden onderscheiden van de rest van de Heidenen, door wat zij GELOVEN. Handelingen 13 vertelt over een bijeenkomst in de Joodse synagoge in Pisidie. Merk op hoe Paulus hen toesprak toen hij de gelegenheid kreeg om tot degenen in de synagoge te spreken:

“Hand. 13:16: En Paulus stond op, en wenkte met de hand, en zeide: Gij Israelietische mannen, en gij, die God vreest, hoort toe”.

Paulus sprak 2 soorten mensen aan in de synagoge:

(1) "Gij Israelietische mannen" en:

(2) "gij die God vreest".

Kom dan naar Handelingen 13:26, Paulus gaat daar verder op in.

“Hand. 13:26: Mannen broeders, kinderen van het geslacht Abrahams, en die onder u God vrezen, TOT U is het woord dezer zaligheid gezonden.

En opnieuw spreekt Paulus, in Handelingen 13:26, de 2 soorten mensen aan die in de synagoge aanwezig zijn,

“Mannen broeders”. Let op: De King James Bible zegt, vertaald: “Mannen EN broeders”.

Maar dan gaat Paul ze verder definiëren als:

“kinderen van het geslacht Abrahams, en die onder u God vrezen”.

De "kinderen van het geslacht Abrahams" zijn de "broeders" aan het begin van het vers. De "die onder u God vrezen" in vers 26, zijn de "gij die God vreest" zijn in vers 16 van Hand. 13. Dus in de synagoge waren er naast de Joden en Heidenen, ook Grieken omdat ze de God van Abraham vreesden, en Israël op de één of andere manier GEZEGENDEN.

Waarom zou het vrezen van God de Grieken anders maken dan de rest van de Heidenen die vreemden waren voor Israël? Dat heeft betrekking op het verbond uit Genesis 12 dat God sloot met Abram, later omgedoopt naar Abraham.

“Gen.12:1-3: 1 De Heere nu had tot Abram gezegd: Ga gij uit uw land, en uit uw maagschap, en uit uws vaders huis, naar het land, dat Ik u wijzen zal.

2 En Ik zal u tot een groot volk maken, en u zegenen, en uw naam groot maken; en wees een zegen!

3 En Ik zal zegenen, die u zegenen, en vervloeken, die u vloekt; en in u zullen alle geslachten des aardrijks gezegend worden.

In dat verbond kun je zien dat God een speciale status en zegeningen gaf aan Abraham en degenen die van hem afstamden, later gedefinieerd als degenen die afstamden via Isaak en Jakob (omgedoopt tot Israël).

Maar als je Genesis 12:3 aandachtig leest, zie je dat God naast het zegenen van Israël ook beloofde enkele Heidenen te zegenen die passen in de kwalificatie in het vers.

“Gen. 12:3: En Ik zal zegenen, die u zegenen, en vervloeken, die u vloekt; en in u zullen alle geslachten des aardrijks gezegend worden.

Vaak noemt de King James Bijbel die Heidenen die Israël zegenen, GRIEKEN. Dus, in de Joodse synagoge in Antiochië van Pisidie, zei Paulus dat hij "deze redding" predikte (in tegenstelling tot die redding die ze al hadden gehoord). Paulus zei: "tot u is het woord van deze redding gezonden." Deze redding werd aan de Joden gezonden en aan degenen die God vreesden en Israël zegenen, GRIEKEN, in de synagoge. Het was nog niet GEZONDEN naar de rest van de Heidenen. Onthoud dat Grieken een specifieke toestand van de Heidenen zijn. Alle Joden en Grieken in de synagogen geloofden dat God beloften aan Abraham, Isaak en Jacob had gedaan. Maar HUN CONDITIE hing af van hun geloof of ongeloof dat Jezus de Messias van Israël was.

EINDE VAN: “Wie waren Grieken”, DEEL 2. . . BEGIN VAN: “Wie waren Grieken, DEEL 3.

In Handelingen 14:1-4, in de synagoge in Ikonium, kunnen we duidelijk het onderscheid zien tussen de Grieken en de rest van de Heidenen. Laten we eerst naar de verzen kijken. Voor de context lezen we uit Handelingen 13:50-51, waar we lezen over Paulus' vertrek uit Antiochië van Pisidie:

“Hand. 13:50-51: 50 Maar de Joden maakten op de godsdienstige en eerlijke vrouwen, en de voornaamsten van de stad, en verwekten vervolging tegen Paulus en Barnabas, en wierpen ze uit hun landpalen.

51 Doch zij schudden het stof van hun voeten af tegen dezelve, en kwamen te Ikonium.

“Hand. 14:1: En het geschiedde te Ikonium, dat zij te zamen gingen in de synagoge der Joden,.....”.

Laten we, voordat we verder gaan, eens kijken wat de conditie van de Joden in de synagogen is. Ga naar:

“Joh. 9:22: Dit zeiden zijn ouders, omdat zij de Joden vreesden; want de Joden hadden alrede te zamen een besluit gemaakt, zo iemand Hem beleed Christus te zijn, dat die uit de synagoge zou geworpen worden.

Dus de Joden die de synagoge huisvestte, wilden niet geloven dat Jezus de Christus was. Dat was hun toestand, namelijk die van ongelovige Joden. Laten we verder gaan.

“Hand. 14:1: En het geschiedde te Ikonium, dat zij te zamen gingen in de synagoge der Joden, en alzo spraken, dat een grote menigte, beiden van Joden en Grieken, geloofde.

Hier zien we een tweede toestand van Jood, Joden die het evangelie van God geloofden waartoe Paulus was afgescheiden. De toestand van die Joden was die van gelovige Joden.

In vers één zien we, naast de twee toestanden van Joden, ook enkele Grieken, en het vers vertelt ons de toestand van die Grieken. De Grieken geloofden dat Jezus de Christus was toen Paulus het tot hen predikte. Hun toestand was die van gelovige Heidenen.

Laten we Handelingen 14:1 nog eens de revue laten passeren.

“Hand. 14:1: En het geschiedde te Ikonium, dat zij te zamen gingen in de synagoge der Joden, en alzo spraken, dat een grote menigte, beiden van Joden en Grieken, geloofde.

...en alzo spraken, dat een grote menigte, beiden van Joden en Grieken, geloofde”.

Klinkt dat bekend? Klinkt "de Joden en ook de Grieken" bekend in de oren?

“Rom. 1:16: Want ik schaam mij des Evangelies van Christus niet; want het is een kracht Gods tot zaligheid een iegelijk, die gelooft, eerst den Jood, en ook den Griek.

Dus degenen die Paulus aansprak, na zijn zending in Handelingen 13:2 en 4, waren de Joden en ook de Grieken waarvan Romeinen 1:16 ons vertelt dat het het reddende evangelie van Christus was **in die tijd**.

Laten we Handelingen 14:1 nog eens lezen.

“Hand. 14:1: En het geschiedde te Ikonium, dat zij te zamen gingen in de synagoge der Joden, en alzo spraken, dat een grote menigte, beiden van Joden en Grieken, geloofde.

Het klinkt alsof Paulus VIJANDIG gebied betreedt door de synagoge binnen te gaan. Maar zij zijn degenen naar wie Christus Paulus zond, zoals vermeld in Handelingen 26:16-17. Christus zond Paulus en maakte hem een dienaar en een getuige van zijn openbaringen aan mensen van wie Christus Paulus zou VERLOSSEN. Christus zou Paulus verlossen van zowel “het volk (Israël), als van de Heidenen”.
Luister:

“Hand. 26:16-17: 16 Maar richt u op, en sta op uw voeten; want hiertoe ben Ik u verschenen, om u te stellen tot een dienaar en getuige der dingen, beide die gij gezien hebt en in welke Ik u nog zal verschijnen;

17 Verlossende u van dit volk, en van de heidenen, tot dewelke Ik u nu zende;

Christus ZOND Paulus naar degenen van wie Hij hem zou VERLOSSEN.

Tot dusver hebben we twee soorten Joden ontdekt, gelovig en ongelovig, met betrekking tot het Messias - schap van Jezus. En we hebben een type van niet-Joodse Grieken ontdekt die Paulus' evangelie van God geloofden dat Jezus de Messias is, die uit de dood is opgestaan. Laten we nu Handelingen 14:1 herlezen om in Handelingen 14:2 te komen.

“Hand. 14:1-2: 1 En het geschiedde te Ikonium, dat zij te zamen gingen in de synagoge der Joden, en alzo spraken, dat een grote menigte, beiden van Joden en Grieken, geloofde.

2 Maar de Joden, die ongehoorzaam waren, verwekten en verbitterden de zielen der heidenen tegen de broeders.

Wie zijn de broeders in Handelingen 14, vers 2? Wie zijn de Heidenen? Wie zijn de ongelovige Joden in Handelingen 14:2? Kijk naar het vorige vers:

“Hand. 14:1: En het geschiedde te Ikonium, dat zij te zamen gingen in de synagoge der Joden, en alzo spraken, dat een grote menigte, beiden van Joden en Grieken, geloofde.

We hebben al gezien dat de ongelovige Joden de synagogen bestierden waar Paulus heen ging, en hun Schriften las. Dus dat identificeert het ongelovige type Joden.

De broeders zijn die grote schare zowel van de Joden als van de Grieken die, in Handelingen 14:1, geloofden.

Maar wie zijn de Heidenen die de ongelovige Joden OPRUIDEN, en die hun geest kwaad maakten? Die Heidenen waren NIET de Heidenen die Grieken werden genoemd die geloofden. Die Heidenen waren andere Heidenen van buiten de synagoge. Het waren Heidenen die de Bijbel elders "VREEMDELINGEN" noemt, of afgescheiden van Gods volk. Die Heidenen gaven niets om de God van Abraham. Ze moesten "opgeruid" worden voordat ze erbij betrokken raakten.

“Hand. 14:3-4: 3 Zij verkeerden dan aldaar een langen tijd, vrijmoediglijk sprekende in den Heere, Die getuigenis gaf aan het Woord Zijner genade, en gaf, dat tekenen en wonderen geschiedden door hun handen.

4 En de menigte der stad werd verdeeld, en sommigen waren met de Joden, en sommigen met de apostelen.

Eigenlijk zijn er in vers 1 twee soorten Joden. Er is "de synagoge van de Joden", met de Joden die de synagoge bestierden. Ook zijn er de Joden die de prediking van Paulus geloofden, samen met de Grieken. Dus de twee soorten Joden waren:

(1) gelovige Joden in Handelingen 14:1, en

(2) ongelovige Joden in Handelingen 14:4, en degenen die de synagoge bestierden in Handelingen 14:1.

Zoals we twee soorten JODEN hebben gezien in Handelingen 14:1, zien we ook twee soorten Heidenen, in de verzen 1 en 2:

(1) Die Grieken die Paulus' evangelie van God geloofden, en

(2) De opgeruide Heidenen met een door het kwaad aangetaste geest.

Hand. 14:4 opnieuw:

4 En de menigte der stad werd verdeeld, en sommigen waren met de Joden, en sommigen met de apostelen.

In Handelingen 14:4, wie waren het deel dat bij de apostelen was, en wie waren het deel dat bij de Joden was. De enigen met de apostelen waren de Joden en de Grieken die geloofden. Het deel dat het bij de Joden hield, waren al die stadse Heidenen met de door het kwaad aangetaste geesten. We kunnen daar zien dat er twee soorten Heidenen waren:

(1) de GRIEKEN, en

(2) de VREEMDELINGEN.

Kijk naar Handelingen 14:5.

“Hand. 14:5-6: 5 En als er een oploop geschiedde, beiden van Heidenen en van Joden, met hun oversten, om hun smaadheid aan te doen, en hen te stenigen,

6 Zijn zij, alles overlegd hebbende, gevlucht.....”.

Als we teruggaan naar de passage, zien we dat in Handelingen 14:1 zowel Paulus als Barnabas samen naar de synagoge van de Joden gingen.

Als Paulus een synagoge binnenging: wat was zijn manier van werken, wat was zijn manier van doen, zijn manier van doen? We vinden dat in Handelingen 17:1-5:

“Hand. 17:1-5: 1 En door Amfipolis en Apollonia hun weg genomen hebbende, kwamen zij te Thessalonica, alwaar een synagoge der Joden was.

2 En Paulus, gelijk hij gewoon was, ging tot hen in, en drie sabbatten lang handelde hij met hen uit de Schriften,

3 Dezelve openende, en voor ogen stellende, dat de Christus moest lijden en opstaan uit de doden, en dat deze Jezus is de Christus, Dien ik, zeide hij, ulieden verkondige.

4 En sommigen uit hen geloofden, en werden Paulus en Silas toegevoegd, en van de godsdienstige Grieken een grote menigte, en van de voornaamste vrouwen niet weinige.

5 Maar de Joden, die ongehoorzaam waren, dit benijdende.....”.

*“Hand. 15:11: Maar **wij** geloven, door de genade van den Heere Jezus Christus, zalig te worden, op zulke wijze als ook **zij**.*

Definieer "**WIJ**". Definieer "**ZIJ**".

Petrus had het erover dat Christus hem had gestuurd naar een huisgezin van godvrezende, Israël zegenende Heidenen, het huis van Cornelius. Dus het "**WIJ**" is Petrus, en degenen met wie hij praat, de kleine kudde. "**ZIJ**" is Cornelius zijn huishouden en vrienden.

We zijn nergens in beeld. We wachten niet op Christus' terugkeer naar de aarde om onze zonden uit te wissen, zoals Petrus zei: "we zullen gered worden". Integendeel, we zijn gered, volgens:

“Ef. 2:5: Ook toen wij dood waren door de misdaden, heeft ons levend gemaakt met Christus; (uit genade zijt gij zalig geworden),

Laten we tot slot Handelingen 15:7-11 lezen met dat alles in gedachten.

“Hand. 15:7: En als daarover grote twisting geschiedde, stond Petrus op en zeide tot hen: Mannen broeders, gij weet, dat God van over langen tijd onder ons mij verkoren heeft, dat de heidenen door mijn mond het woord des Evangelies zouden horen, en geloven.

Dat moet gaan over het bezoek aan Cornelius, aangezien er nergens in de Schrift een woord staat dat Petrus ooit naar een andere Heiden zou zijn gestuurd.

.....dat de heidenen door mijn mond het woord des Evangelies zouden horen, en geloven.

Petrus verwees naar Petrus' evangelie van het toekomstige koninkrijk, uit de hemel, op aarde.

.....dat de heidenen door mijn mond het woord des Evangelies zouden horen, en geloven.

“Hand. 15:8-11: 8 En God, de Kenner der harten, heeft hun getuigenis gegeven, hun gevende den Heiligen Geest, gelijk als ook ons;

9 En heeft geen onderscheid gemaakt tussen ons en hen, gereinigd hebbende hun harten door het geloof.

10 Nu dan, wat verzoekt gij God, om een juk op den hals der discipelen te leggen, hetwelk noch onze vaders, noch wij hebben kunnen dragen?

11 Maar wij geloven, door de genade van den Heere Jezus Christus, zalig te worden, op zulke wijze als ook zij.

Dat gaat allemaal over Israël, en niets daarvan gaat over het lichaam van Christus.

EINDE VAN: “Wie waren Grieken”, DEEL 3.

Maar het punt is dat Petrus in Handelingen 15:7-17 niet hetzelfde evangelie predikte als Paulus predikte. God koos alleen onder de apostelen dat een Heiden, Cornelius en zijn huisgezin en vrienden het woord van het evangelie zouden horen, door de mond van Petrus, en dat evangelie zouden geloven dat Petrus altijd had gepredikt en altijd zal prediken.

In Handelingen 15:7 had Petrus maar één evangelie gehoord. Hij had het "evangelie van Christus" dat Christus aan Paulus openbaarde, niet gehoord. Galaten 2:2 laat ons zien dat Petrus voor het eerst het "evangelie van Christus" leerde van Paulus in die bijeenkomst in Handelingen 15, ook beschreven in Galaten 2:1-10. Maar Petrus sprak het woord van het evangelie dat hij kende, tot die ene Heiden, Cornelius, in Handelingen 10, vijf hoofdstukken voordat Petrus Paulus zijn "evangelie van Christus" had geleerd. Het evangelie dat Petrus in Handelingen 10 aan Cornelius predikte, was het enige evangelie dat Petrus had ontvangen van de aardse Jezus Christus, het evangelie van het koninkrijk dat uit de hemel naar Israël komt (Mattheüs 10:5-8). Handelingen 15:15 bevestigt dat.

“Hand. 15:15: En hiermede stemmen overeen de woorden der profeten, gelijk geschreven is:

“Amos. 9:11: Te dien dage zal Ik de vervallen hut van David weder oprichten, en Ik zal haar reten vertuinen, en wat aan haar is afgebroken, weder oprichten, en zal ze bouwen, als in de dagen van ouds;

Het evangelie dat Petrus aan Cornelius en zijn vrienden predikte, was het evangelie dat in het oude testament was geprofeteerd, NIET het verborgen-evangelie dat God geheim had gehouden totdat Hij

het aan Paulus openbaarde volgens 1 Korinthiërs 2:6-8. Dat wordt ook bevestigd in Handelingen 10:34-43. Petrus predikte het profetische evangelie, NIET het verborgen-evangelie dat alleen aan Paulus werd geopenbaard.

Dus, toen Petrus rapporteerde in Handelingen 15:8, dat:

“....God, de Kenner der harten, heeft hun getuigenis gegeven, hun gevende den Heiligen Geest, gelijk als ook ons;

Petrus naar Cornelius verwees.

In Handelingen 15:8, 9 en 11 verwijzen de woorden "hen" en "zij" naar Cornelius, NIET naar alle Heidenen. Cornelius was een speciale toestand van een Heiden, niet van alle Heidenen. Kijk naar deze verzen die de positie van Cornelius als GRIEK blootleggen.

“Hand. 10:1-2: 1 En er was een zeker man te Cesarea, met name Cornelius, een hoofdman over honderd, uit de bende, genaamd de Italiaanse;

2 Godzalig en vrezende God, met geheel zijn huis, en doende vele aalmoezen aan het volk, en God geduriglijk biddende

“Hand. 10:4: En hij, de ogen op hem houdende, en zeer bevreesd geworden zijnde, zeide: Wat is het Heere? En hij zeide tot hem: Uw gebeden en uw aalmoezen zijn tot gedachtenis opgekomen voor God

“Hand. 10:22: En zij zeiden: Cornelius, een hoofdman over honderd, een rechtvaardig man, en vrezende God, en die goede getuigenis heeft van het ganse volk der Joden, is door Goddelijke openbaring vermaand van een heiligen engel, dat hij u zou ontbieden te zijnen huize, en dat hij van u woorden der zaligheid zou horen.

Cornelius was duidelijk één van die speciale Heidenen die de King James (en de Statenvertaling) Bijbel GRIEKEN noemt. Hij reageerde op Gods uitzondering waardoor Heidenen een zegen van God konden ontvangen als ze de God van Abraham vreesden en Israël zegenden.

“Gen. 12:3: En Ik zal zegenen, die u zegenen, en vervloeken, die u vloekt; en in u zullen alle geslachten des aardrijks gezegend worden.

Handelingen 10 zegt dat Cornelius was:

- Een vroom man, (Handelingen 10:2),
- iemand die God vreesde met heel zijn huis, (Handelingen 10:2),
- die veel aalmoezen gaf aan het volk (Israël), (Handelingen 10:2), en
- altijd tot God biddende. (Handelingen 10:2),
- Uw gebeden, en (Handelingen 10:4),
- uw aalmoezen, (Handelingen 10:4),
- een rechtvaardige man,
- iemand die God vreest,
- van goede faam onder de hele natie van de Joden.

Jezus definieerde de term Griek in Markus 7:26 (Markus 7:24-30, Mattheüs 15:21-28). Het blijkt dat een Griek in de King James Bijbel (en de Statenvertaling) een Heiden is die Genesis 12:3a gelooft en in praktijk brengt. Ze zegenen het zaad van Abraham (Israël) om de beloofde zegen van God te ontvangen. Ze vreesden de God van Abraham en zegenden de Jood. In die tijd beschouwde God de Grieken als behorend tot dezelfde bevolkingsgroep als de Joden.

“Romeinen 10:12: Want er is geen onderscheid, noch van Jood noch van Griek; want eenzelfde is Heere van allen, rijk zijnde over allen, die Hem aanroepen.

Door Israël te zegenen, waren de Grieken in het gemenebest (huishouding) van Israël, en daarom in de verbonden van de belofte, en dus waren ze NIET MEER als "vreemde" Heidenen zonder God en zonder hoop in de wereld.